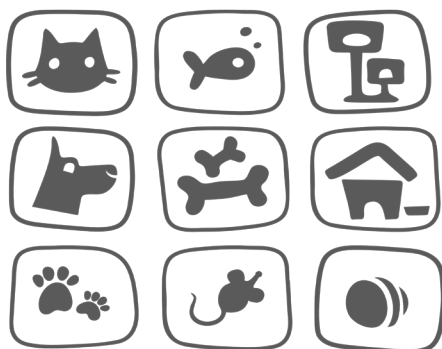

PORADNIK DLA TYMCZASOWYCH DOMÓW ADOPCYJNYCH

przy OTOZ ANIMALS
oddziału Kujawsko-Pomorskiego

Bydgoszcz 2016

Dziękujemy za zainteresowanie naszym programem Domów Tymczasowych przy OTOZ Animals Oddziału Kujawsko Pomorskiego!

Dom tymczasowy to wspaniały sposób na wsparcie Stowarzyszenia w jego misji zapewniania miłości i opieki, bezdomnym, niejednokrotnie chorym, rannym lub starym zwierzętom. Dzięki tymczasowej opiece nad zwierzęciem w Domu Tymczasowym, inne potrzebujące zwierzęta mogą otrzymać miejsce w Schronisku i tam czekać na adopcję. Opieka i uwaga, którą poświęcasz swojemu tymczasowemu podopiecznemu jest bezcenna dla jego dobrostanu emocjonalnego i fizycznego.

Ten poradnik ma za zadanie dostarczyć Ci niezbędnych informacji na temat opieki nad Twoim tymczasowym podopiecznym i wyjaśni wiele kwestii lub wątpliwości, które mogą się pojawić podczas Waszej misji. Informujemy, że zawsze istnieje także możliwość kontaktu z koordynatorem programu Domów Tymczasowych przy OTOZ Animals, by zadać dodatkowe pytania lub wyjaśnić kwestie, które nie zostały w poradniku ujęte. Naszym celem jest to, aby Twoja tymczasowa opieka nad zwierzęciem była doświadczeniem przyjemnym i bezpiecznym.

Jeśli ktoś z Twojej rodziny lub przyjaciół chciałby także zostać Domem Tymczasowym, skieruj go do koordynatora programu.

Jeszcze raz dziękujemy Ci za podjęcie wyzwania i odpowiedzialności związanych z adopcją tymczasową. Bardzo cenimy Twoje zaangażowanie. Życzymy Ci powodzenia w byciu Domem Tymczasowym!

KONTAKTY W SPRAWIE PROWADZENIA DOMU TYMCZASOWEGO

Koordynatorzy programu: Izabela Czaplicka – Schronisko (52 372 21 30)
i Daria Pilewska OTOZ Animals 506 074 088

Pomoc medyczna w godzinach otwarcia Schroniska: Poniedziałek –piątek od 12.00-15.00:

Gabinet Weterynaryjny przy Schronisku dla Zwierząt w Bydgoszczy

Poza powyższym terminem, wyłącznie w nagłych wypadkach należy zgłaszać się do : Całodobowej Lecznicy „Centrum”, ul. Wł. Bełzy

PRZYGOTOWANIE DO PRZYJĘCIA ZWIERZĘCIA

Przed rozpoczęciem tymczasowej adopcji trzeba przygotować dom na przybycie zwierzęcia. Jeśli są inne zwierzęta w domu, musisz zapewnić psu/kotu oddzielny pokój dla bezpieczeństwa wszystkich zwierząt w Twoim domu. Bez względu na to czy Twoje koty, czy psy są przyjazne i łagodne – nigdy nie ma pewności jak zareaguje na nie adoptowane zwierzę, wprowadzone do domu. Ponadto, mimo że zwierzęta w schronisku są badane pod kątem chorób i pasożytów, może się zdarzyć, że przeniosą do domu zarazki choroby potencjalnie zaraźliwej dla Twoich zwierząt. Zachęcamy do umieszczenia adoptowanego zwierzęcia oddzielnie, przynajmniej na początku jego pobytu.

W pokoju, gdzie będzie mieszkał Twój tymczasowy podopieczny nie powinny znajdować się cenne przedmioty, które mogłyby ulec zniszczeniu.

Dla bezpieczeństwa zwierzęcia prosimy o wykonanie następujących czynności:

- usunięcie wszelkich potencjalnie toksycznych przedmiotów i substancji
- zamykanie klapy toalety
- sprawdzenie dostępności kabli i ukrycie ich przed zwierzęciem
- usunięcie z półek łatwo tłukących się rzeczy
- usunięcie małych przedmiotów, które mogłyby zostać połknięte przez zwierzę.

Jeśli zabierasz do swojego domu ciężarną suczkę, kotkę lub bardzo młody miot, zapewnij zwierzęciu kojec,

klatkę kennelową lub przytulne legowisko.

Zawsze pamiętaj, aby zwierzę miało dostęp do świeżej wody (za wyjątkiem maluchów karmionych butelką). Kuweta powinna stać z dala od jedzenia i wody. Jeśli przyjmujesz kociaki poniżej 8 tygodnia życia, nie używaj zbrylającego żwirku.

Jeśli zwierzęta pozostają chwilowo bez nadzoru, możesz na ten czas umieścić je w specjalnej klatce, aby uniknąć szkód.

Jeśli zdecydujesz się przyjąć do swojego domu zwierzę w ramach programu Domów Tymczasowych, Stowarzyszenie dostarczy, w miarę posiadanych środków potrzebne artykuły na czas pobytu zwierzęcia w Twoim domu. Pracownicy OTOZu poinformują Cię o specyficznych potrzebach danego zwierzęcia, jak dozować leki (jeśli będzie taka potrzeba), jak je karmić i odpowiedzą na pytania dotyczące danego zwierzęcia. Określicie także przybliżony termin przekazania zwierzęcia do schroniska lub adopcji stałej. Podczas sezonu na małe kocięta bylibyśmy zobowiązani, jeśli ustalony termin opieki mógłby być określony elastycznie, gdyż zatłoczenie panujące w tym czasie w schronisku wymaga dostosowania liczby przyjmowanych kociąt do warunków lokalowych w schronisku. Jeśli data zakończenia adopcji tymczasowej w Twoim domu jest sztywno ustalona, poinformuj o tym pracowników schroniska, którzy ustalą dokładny termin odbioru zwierzęcia.

Uwaga: koty muszą mieszkać w zamkniętym domu/mieszkanu. Psy muszą być wyprowadzane na smyczy, chyba że przebywają na ogrodzonym terenie.

PRZYGOTOWANIE MIEJSCA DLA MATKI Z MŁODYMI

Matka z młodymi powinna mieć zapewnione czyste, ciepłe, suche i spokojne miejsce. Legowisko (dla kotów) lub kojec (dla psów) Legowisko powinno być na tyle duże, aby umożliwić matce wylegiwanie się oddzielnie od swoich młodych, jeśli będzie tego potrzebować, ale też na tyle małe, żeby małe mogły łatwo odnaleźć matkę. Brzegi legowiska powinny być podwyższone, aby małe nie wydostały się z niego, ale też na tyle niskie, aby matka mogła je z łatwością pokonać. W przypadku większych psów dobrze sprawdza się dziecięcy basenik.

Legowisko powinno być wyścielone odpowiednim materiałem. Jeśli używasz kartonu, dobrze będzie podłożyć pod niego plastikową warstwę. Podłoże można wyścielić gazetami, a na nich ułożyć czysty, suchy materiał typu jednorazowe pieluchy, kocyk, materac itd.

Zbadaj czy ręczniki czy koce po praniu nie mają dziur czy postrzępionych brzegów. Koce i ręczniki to dobre podłoże, aby młode mogły się przemieszczać bez ślizgania się po podłożu.

Bądź BARDZO ostrożny używając podgrzewanych koców czy poduszek, mogą one rozgrzać się za bardzo i spowodować poparzenia u zwierząt. Jeśli zamierzasz ich użyć, ustaw minimalną temperaturę i umieść je pod POŁOWĄ powierzchni legowiska. Kabel powinien być zabezpieczony tak, aby zapobiec przegryzieniu.

Przeciągi i wilgoć mogą spowodować wychłodzenie małych, nawet jeśli temperatura otoczenia jest odpowiednia, dlatego nie umieszczaj legowiska bezpośrednio na betonie czy w przeciągu. Młode do 4 tygodnia życia nie są w stanie utrzymać stałej temperatury ciała.

CO SZKODZI ZWIERZĘTOM

Konieczne usuń z otoczenia zwierząt wszelkie trucizny na myszy czy szczury, a także inne środki chemiczne, (w tym środki czystości). Przedostanie się jakiegokolwiek dawki tych preparatów do organizmu zwierzęcia może być dla niego śmiertelne.

Ponadto strzeż zwierzęta przed kontaktem z następującymi substancjami:

Rośliny dekoracyjne:

- Amaryllis sp.- amarylis, amarylek
- Chrysanthemum sp. - chryzantema, złocien
- Colchicum autumnale - zimowit jesienny

- Euphorbia milii - wilczomlecz
- Ilex sp. - ostrokrzew
- Phoradendron sp. - jemiola

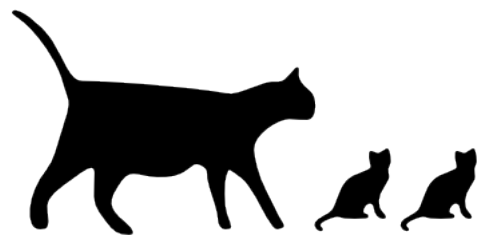
Powszechnie hodowane rośliny doniczkowe

- Aloe vera - aloes
- Azalea sp. - azalia
- Diffenbachia sp. - diffenbachia
- Dracaena - dracena, smokowiec
- Fikusy
- Geranium
- Hydragea sp. - hortensja
- Hedera helix sp. - bluszcz pospolity (wiele jego odmian)
- Ligustrum sp. - liguster
- Narcissus sp. - narcyz
- Nicotiana sp. - tytoń ozdobny
- Oleander
- Philodendron sp. - filodendron
- Rhododendron Ficus sp. - różanecznik, rododendron

Inne substancje,

- aspiryna i salicylany
- mleko
- czekolada
- kawa i ziarenka kawy
- herbata
- napoje zawierające kofeinę
- cebula (może powodować anemię u kotów, psów i innych zwierząt. Działa ona na czerwone ciała krwi, które stają się sztywne i przestają poprawnie funkcjonować.)
- czosnek
- kości z ryb, drobiu i mięsa (gotowane kości drobiu są łamliwe i mogą przebić kotu żołądek)
- ludzkie witaminy zawierające żelazo
- tłuste sosy
- sznurki, wstążki, sizal
- spleśniałe i zepsute jedzenie
- napoje alkoholowe
- grzyby
- surowe białka jajek
-

SAMICE (suki/kotki) Z POTOMSTWEM

Kiedy przyjmujesz pod dach mamę z potomstwem, daj jej czas i przestrzeń do oswojenia się z otoczeniem, co zredukuje jej stres. Przez pierwsze 2-3 dni nie dotykaj młodych, pozwól, aby najpierw mama nabrała do Ciebie zaufania. Bądź cierpliwy. Poświęć trochę czasu w ciągu dnia, aby posiedzieć w pokoju, w którym przebywa mama z dziećmi. Pozwól, żeby ona pierwsza do Ciebie podeszła.

Samice (suki/kotki) i ich potomstwo potrzebują przede wszystkim spokoju. Mama z bardzo młodym miotem chętnie będzie przebywać w gnieździe. Dla młodych w starszym wieku idealnie nada się większe legowisko. Pamiętaj, aby mama i dzieci miały stały dostęp do wody i karmy. Zabezpiecz legowisko przed wydostaniem się małych. Nawet bardzo małe zwierzątka mogą trafić poza obszar legowiska, nie dopuść do tego.

Samica będzie karmić młode przez 6-8 tygodni. Dalszych instrukcji szukaj w załącznikach do suplementów przeznaczonych dla psów i kotów.

Od czasu do czasu pozwól, aby suka/kotka odpoczęła od swoich obowiązków i wypuść ją na chwilę z pomieszczenia, gdzie na stałe przebywa z dziećmi. Pamiętaj, żeby wkrótce wróciła do gniazda, aby zapewnić dzieciom ciepło, którego potrzebują.

Zachowaj ostrożność w kontaktach z matką małych. Może się zdarzyć, że będzie próbowała bronić swojego potomstwa. Zwracaj uwagę na sygnały ostrzegawcze: warczenie czy syczenie.

UWAGA! Nie dopuść do sytuacji, kiedy karmiąca matka znajdzie się w towarzystwie niewykastrowanych samców! Karmiąca matka jest płodna i ryzyko kolejnej ciąży jest bardzo wysokie.

OSIEROCONE MAŁE PONIŻEJ 4 TYGODNIA ŻYCIA

Adopcja tymczasowa tak młodych szczeniąt lub kociąt to duże wyzwanie, ale też wielka radość i satysfakcja. Zwierzęta w tym wieku (do 4 tygodnia) są całkowicie zależne od ich zastępczej mamy w zakresie zapewnienia bezpieczeństwa, ciepła i pożywienia. Postępując zgodnie z poniższymi poradami sprawisz, że na twoich oczach bezbronne maleństwo zmieni się w dzielnego szczeniaka czy kocię.

Pomieszczenie

Młode powinny być umieszczone w spokojnym, bezpiecznym miejscu – może to być transporter lub inny pojemnik. Zawsze wyściel go kocami (najlepiej polarowymi) lub ręcznikami i zapewnij butelkę z gorącą wodą dla zapewnienia młodym ciepła. Utrzymuj młode w czystości, podkład wypierz w razie potrzeby lub używaj podkładu jednorazowego. W legowisku z małymi umieść pluszaka, aby małe mogły się do niego przytulić. W żadnym wypadku nie wynoś młodych na zewnątrz, chyba że transportujesz je do schroniska lub lekarza.

Ciepło

Ochrona młodych przed chłodem i przeciągami jest wyjątkowo ważna w tych pierwszych tygodniach, gdyż ich organizm do 4 tygodnia życia nie posiada zdolności regulacji temperatury ciała i ogrzewania go przez drżenie ciała. Najbezpieczniejszym sposobem zapewnienia im odpowiedniej ilości ciepła jest użycie termofora lub butelki z gorącą wodą. Pamiętaj, aby termofor lub butelkę owinąć ręcznikiem lub innym, miękkim materiałem. Bezpośredni kontakt delikatnej skóry zwierzątka z gorącym przedmiotem może grozić poparzeniem lub przegrzaniem. Raczej nie używaj elektrycznych poduszek czy koców. Jeśli już - ustaw temperaturę na najniższą wartość, a koc umieść pod połową podłoża, aby małe mogły przejść na nieogrzewaną część, jeśli będzie im za ciepło. Zachowaj wszelkie środki ostrożności przy używaniu tego typu urządzeń i rób to w ostateczności, jeśli nie ma możliwości użycia butelki z gorącą wodą. Maluchy powinny być ciepłe w dotyku – ani gorące, ani zimne.

Karmienie

Podczas karmienia osesków zawsze przestrzegaj zaleceń. Rozcieńcz pokarm uważnie, zgodnie z instrukcją i pamiętaj, aby **NIGDY** nie podawać młodym krowiego mleka, gdyż może to spowodować poważne problemy żołądkowe. Zwracaj dużą uwagę na higienę i czystość podczas karmienia. Unikaj przekarmiania, a wszelkie zmiany w pożywieniu wprowadzaj stopniowo. Poniżej zamieszczamy streszczenie podstawowych informacji na temat karmienia w poszczególnych fazach życia:

Młode w wieku 0-2 tygodni

- karmienie co 2-4 godziny
- przygotowanie pokarmu zgodnie z instrukcją na opakowaniu. Rozrobione mleko musi być przechowywane w lodówce. Najlepiej przygotowywać pokarm „na świeżo”.
- pokarm podczas karmienia powinien mieć temperaturę otoczenia. Możesz dodać do mleka gorącej wody, aby ją podgrzać. Możesz też umieścić buteleczkę z mlekiem w naczyniu z gorącą wodą, aż uzyska właściwą temperaturę. Sprawdź temperaturę mleka na swoim nadgarstku. Nie podgrzewaj butelki w kuchence mikrofalowej!
- jeśli w smoczku nie ma otworu, zrób go używając gorącej igły lub małych nożyczek. Otwór w smoczku powinien umożliwić swobodne wypłynięcie paru kropli mleka, gdy butelka jest przechylona i po delikatnym nacisku. Mleko nie powinno się wylewać. To bardzo ważne, aby pokarm nie dostał się do nosa karmionego zwierzątka, a dalej do płuc, powodując infekcję. Pojawienie się przy nosku bąbli z mleka jest sygnałem, że po-

karm jest wdychany nosem. W tej sytuacji otwór w smoczku musi być mniejszy lub też powinna być zmieniona gęstość pożywienia.

- najlepsza metoda karmienia w przypadku tak młodych zwierząt, to położenie ich na brzuszku, tak jak podczas karmienia przez matkę. Delikatnie chwyć główkę zwierzęcia, umieść końcówkę smoczka w jego pyszczku i lekko uciśnij smoczek, aby kilka kropli mleka spłynęło mu do pyszczka. Powinno wywołać to odruch ssania. Nie trzymaj oseska zbyt wysoko i nie przechylaj jego główki. Może to wywołać zakrztuszenie lub przedostanie się pokarmu do noska.
- ilość podawanej karmy zależy od wagi oseska. Przeanalizuj zalecenia na opakowaniu karmy, aby dostosować jej ilość. Niektóre oseski będą miały większy apetyt niż dawka wskazana na opakowaniu. Możesz podać wtedy więcej jedzenia, ale pamiętaj, że przekarmienie grozi rozwolnieniem.
- jeśli młode odmawia przyjęcia dwóch kolejnych posiłków, skontaktuj się ze Schroniskiem

Zwierzęta w wieku 3-4 tygodni

- karmienie co 4-6 godzin
- na tym etapie możesz powoli wprowadzać pokarm stały. Na początku mieszaj mleko z karmą stałą (pasztecik) dla kociąt/szczeniąt do konsystencji kleiku. Wprowadzenie od razu samej karmy może spowodować rozwolnienie.
- zachęć małe do pobierania karmy z miseczki. Zanurz palec w paszteciku/kleiku i daj maluchowi do oblizania. Potem stopniowo obniżaj palec do miski, aż malec zorientuje się, gdzie znaleźć pokarm. Nie stresuj się, jeśli maluch nie będzie chciał jeść z miseczki, zazwyczaj przyzwyczajenie go do nowego sposobu jedzenia zabiera kilka dni
- kiedy malec nauczy się już jeść z miski, stopniowo ograniczaj ilość mleka mieszanego z karmą na rzecz stałej karmy. Twoim celem jest całkowite odstawienie mleka zastępczego.

Wypróżnianie

Bardzo młodym maluchom trzeba pomagać przy wypróżnianiu przed i po każdym posiłku. Należy to robić przez delikatne masowanie okolic odbytu wacikiem lub kawałkiem papieru toaletowego zwilżonymi ciepłą wodą. Pomocne jest także delikatne masowanie brzuszka. Pamiętaj o higienie okolic odbytu maluszka – utrzymuj je w czystości i suchości. Po myciu wodą, zawsze osusz je papierowym ręcznikiem, płatkami kosmetycznym lub delikatnym materiałem. Nie panikuj, jeśli nie za każdym razem nastąpi wypróżnienie. Zarówno raz dziennie, jak i po każdym posiłku – jest w normie. Konsystencja kupki może się różnić od całkiem luźnej do konsystencji pasty, a kolor od żółtego do brązowego.

Kiedy maluchy zaczynają jeść stałą karmę, nadszedł czas na naukę samodzielnego załatwiania się.

Kocięta:

Umieść kuwetę w miejscu, które kociak zna. Znajdź spokojny kącik, gdzie malucha nie będzie nic rozpraszać lub płoszyć. Może być to miejsce w pobliżu legowiska lub miejsca karmienia. Umieść kociaka w kuwecie i delikatnie posmaruj jego odbyt zwilżonym wacikiem. Przestań jeśli zauważysz, że zwierzak rozpoczyna wypróżnianie lub oddawanie moczu i pozwól mu się załatwić. Kociak instynktownie zacznie grzebać w piachu, aby zakopać nieczystości. Powtarzaj te czynności aż do momentu, kiedy kocię zacznie korzystać z kuwety samodzielnie. Zazwyczaj potrzebne są do tego 2-3 próby. Pamiętaj, aby w początkowym etapie nauki nigdy nie karać zwierzęcia, jeśli załatwi się w innym miejscu!

Szczenięta:

Kilka minut po posiłku, szczeniaki powinny być wyniesione na dwór, w miejsce gdzie chcielibyśmy, aby nauczyły się załatwiać swoje potrzeby. Delikatnie pocieraj odbyt szczeniaka wacikiem zwilżonym ciepłą wodą, aby sprowokować wypróżnienie. Zabieraj szczeniaki często w to miejsce. W czasie, kiedy pozostają bez nadzoru, umieszczaj je w kojcu bądź klatce i wypuszczaj je, gdy wracasz do domu. Jeśli zdarzy się, że szczeniak załatwi się w kojcu, nie karz go. Zbierz nieczystości i umieść je w miejscu na dworze, gdzie chciałbyś, żeby zwierzaki nauczyły się załatwiać. Pójdą one tam za zapachem odchodów. Jeśli szczeniak załatwi się tam, gdzie wyznaczyłeś, nagroź go i pochwal.

Uwaga: tak młode szczenięta nie powinny opuszczać Twojego ogrodu, czy wydzielonego miejsca na dworze. Jeszcze nie są szczepione i łatwo mogą czymś się zarazić.

W warunkach domowych stosuj maty higieniczne, np. podkłady z apteki, przeznaczając je do nauki czystości szczenięcia.

SAMODZIELNE KOCIAKI I SZCZENIĘTA

Kocięta i szczenięta uważamy za samodzielne w momencie, gdy zaczną same jeść – około 4 tygodnia życia. W tym wieku nie musimy już trzymać ich w legowisku, lecz powinniśmy zapewnić im bezpieczne miejsce do biegania i zabawy. Oprócz tego maluchy muszą mieć zapewnione miejsce do snu, karmę, wodę i kuwetkę lub podkład higieniczny dla szceniąt. Upewnij się, że miejsce, które przeznaczyłeś na ich zabawę, jest bezpieczne zarówno dla zwierząt, jak i z punktu widzenia szkód, które mogą poczynić. Ich naturalną potrzebą jest teraz ruch, zabawa i przytulanie. Baw się dobrze uczestnicząc w tych wesołych tygodniach ich życia.

Kocięta powinny być wciąż trzymane w domu, a szczenięta mogą wychodzić tylko do Twego ogrodzonego ogrodu. Zwierzęta w tym wieku są wciąż zbyt młode na szczepienia, więc szczególnie ważne jest uchronienie ich przed zarażeniem jakąkolwiek chorobą od innych zwierząt, lub nawet przyniesioną z zewnątrz przez gości.

ZWIERZĘTA W TRAKCIE LECZENIA

Dom tymczasowy to wspaniała alternatywa dla zwierzęcia w czasie leczenia, lub po operacji – mogą u Ciebie, w bezpiecznych warunkach, spokojnie powracać do zdrowia, czekając na adopcję. Zwierzęta w trakcie leczenia wymagają indywidualnego podejścia w zależności od przebiegu terapii i specyficznych wymagań związanych z podawaniem leków. Wszystkie zalecenia zostaną Ci przekazane przez lekarza weterynarii i pracownika Schroniska. Jeśli zwierzę będzie przyjmowało leki, zostaniesz poinformowany zarówno o sposobie oraz częstotliwości i dawce leku. Bardzo prosimy o bezwzględne przestrzeganie instrukcji. Od tego może zależeć powrót do zdrowia zwierzęcia pozostającego pod Twoją opieką.

Niezmiernie ważne jest, aby chore zwierzęta były oddzielone od pozostałych zwierząt mieszkających w Twoim domu zarówno w celu uniknięcia rozprzestrzenienia się choroby, jak i stresu dla leczonego zwierzęcia. Prosimy o pilny kontakt z koordynatorem (pracownikiem Schroniska, lekarzem) jeśli stan zwierzęcia ulegnie pogorszeniu. Być może będzie konieczne przywiezienie zwierzęcia na kontrolę do lekarza.

SOCJALIZACJA/MODYFIKACJA ZACHOWAŃ

Niektóre zwierzęta muszą być umieszczane w domach tymczasowych w celach ogólnej socjalizacji lub eliminacji niepożądanych zachowań. Na przykład, pies tak zestresowany, że nie daje się wyprowadzić z boksu ani karmić, ma szansę na całkowitą socjalizację jeśli otrzyma akceptację, cierpliwość i miłość tymczasowego opiekuna. Podobnie nieco dziki kociak wiele skorzysta na przebywaniu w otoczeniu ludzi w domu, zyska przede wszystkim szansę na adopcję.

Wolontariusze zaangażowani w opiekę nad trudnym wychowankiem muszą być świadomi tego, że będzie on wymagać więcej uwagi, czasu i pracy. Tego rodzaju zwierzęta potrzebują przede wszystkim czasu na zbudowanie więzi i zaufania (czasem poprzez karmienie ręką), czasem także pewnego rodzaju szkolenia. Każdy przypadek musi być traktowany indywidualnie i w momencie przekazania zwierzęcia do tymczasowej adopcji, otrzymacie Państwo szczegółowe wskazówki co do wychowania i opieki nad zwierzęciem.

CZĘSTO SPOTYKANE DOLEGLIWOŚCI

Mimo, że pod Państwa opiekę trafi zwierzę przebadane i bez oznak chorobowych, większość chorób rozwija się niezauważalnie, a pierwsze objawy występują po okresie inkubacji trwającym czasem kilka do kilkun-

stu dni. Prosimy o uważne obserwowanie zwierzęcia przebywającego pod Twoją opieką w celu wychwycenia wszelkich zmian w jego zachowaniu lub w nawykach (jedzeniu, picciu, poziomie energii, załatwiania się itd.). Jeśli zwierzę pod Twoją opieką przejawia którykolwiek z poniższych symptomów, prosimy o pilny kontakt w celu rozpoczęcia leczenia.

- Utrata apetytu – może być normalnym objawem podczas pierwszego dnia pobytu w nowym domu. Jeśli zwierzę drugiego dnia pobytu wciąż nie pobiera pokarmu.
- Biegunka – jeśli stolec jest luźny, ale nie wodnisty – obserwuj co najmniej dwa dni. Jeśli trzeciego dnia nie występuje żadna poprawa. Jeśli stolec jest wodnisty .
- Krew w stolcu.
- Trudności w oddaniu moczu.
- Wymioty – jeśli zwierzę zwymiotowało dwa razy lub więcej – zadzwoń. Jeśli wymiotuje żółcią bądź cieczą – zadzwoń. Jeśli wymioty powtarzają się często lub są gwałtowne.
- Odwodnienie – jest to objaw najczęściej powiązany z biegunką, wymiotami i/lub utratą apetytu. Możesz sprawdzić stopień odwodnienia delikatnie chwytając w dwa palce fałdę skóry nad łopatkami. Jeśli skóra wraca do pierwotnej formy powoli (wolniej niż w ciągu 1 sekundy), zwierzę jest odwodnione. Zadzwoń niezwłocznie – odwodnienie może być dla zwierząt bardzo groźne.
- Kichanie – jeśli występuje częściej niż trzy razy dziennie – zadzwoń. Jeśli masz pod opieką kota, sprawdź, czy czasem piasek w kuwecie nie pyli nadmiernie, powodując u kota kichanie.
- Ciekący nos lub ciężki oddech – zadzwoń. To częste objawy zapalenia górnych dróg oddechowych lub kaszlu kenelowego (czasem zwanego po prostu przeziębieniem).
- Kaszel – zadzwoń tego samego dnia, kiedy objaw wystąpi.
- Utrata sierści – nawet małych kępek .
- Wodniste, zaropiałe lub czerwone oczy.
- Swędzące/brudne/brzydko pachnące uszy.
- Jeśli zwierzę pod Twoją opieką przyjmuje leki i jego stan się pogarsza, bądź się nie polepsza zgodnie z rokowaniami.

Niektóre zwierzęta nie okazują symptomów chorobowych, ale jeśli zauważysz spadek poziomu energii, utratę apetytu, unikanie kuwety, innych zwierząt lub ludzi – prosimy o telefon. Być może dzięki temu uda się zapobiec rozwojowi choroby.

Zewnętrzne pasożyty

Pchły. Zapchlenie, zwłaszcza u bardzo młodych zwierząt może prowadzić do anemii lub nawet śmierci. Przejrzyj sierść zwierzęcia, zwłaszcza na grzbiecie w okolicach ogona i na brzuchu. Jeśli zauważysz drobinki czarnej substancji, mogą być to odchody pcheł. Możesz też przeczesać sierść gęstym grzebieniem i sprawdzić, czy nie pozostają na nim ślady pchlich odchodów, bądź wyczesane pchły. Odpchlenie można przeprowadzić u zwierząt powyżej 6 tygodnia życia, natomiast dla nowonarodzonych zwierząt kuracja przeciwpchelna może być bardzo toksyczna. Absolutnie nie ignoruj oznak wystąpienia pcheł, już kilka pcheł może spowodować anemię u najmłodszych zwierząt. Można wykąpać je w ciepłej wodzie używając delikatnego szamponu dla kociąt bądź szceniąt. Po kąpieli bardzo dokładnie wytrzyj zwierzę ręcznikiem, a potem wysusz suszarką ustawioną na najniższy poziom.

(Jeśli używasz suszarki, bądź BARDZO ostrożny - nie kieruj strumienia ciepła w jedno miejsce, poruszaj suszarką i nie zbliżaj jej zbyt do skóry zwierzęcia). Po wysuszeniu sierści ponownie przeczesz ją gęstym grzebieniem. Jeśli wciąż będziesz znajdować ślady pcheł, zadzwoń do nas po wskazówki. Koniecznie wypierz też legowisko i zabawki zwierzaka.

Kleszcze. Są bardzo niebezpieczne z uwagi na choroby, które przenoszą. Jeśli zauważysz na skórze zwierzęcia kleszcza, weź kawałek papieru toaletowego lub chusteczki i chwyć przez niego kleszcza jak najbliżej skóry. Powoli go wyciągnij. Jeśli jego odwłok pęknie – kleszcz zginie. Nie panikuj, jeśli głowa kleszcza zostanie w skórze zwierzęcia – z czasem zostanie ona usunięta w naturalny sposób. Jeśli uda Ci się wyciągnąć kleszcza razem z głową, będzie on wciąż żywy. Wyrzuć go do toalety. Nie ściskaj go, bo ryzykujesz kontakt z jego odchodami, a tym samym – zarazkami. Na skórze zwierzęcia zostanie mały ślad przez tydzień lub dwa. Możesz delikatnie posmarować to miejsce środkiem dezynfekcyjnym

Świerzb uszny. To choroba kanałów usznych. Świerzb zauważysz obserwując bardzo drobne, brązowe skupiska wydzieliny – to jego odchody. Należy je koniecznie usunąć. Możesz użyć do tego wacika z małą ilością

oliwki. Następnie do uszu należy zaaplikować kurację przeciw świerzbowi. Jeśli wystąpi ryzyko pojawienia się lub rozprzestrzenienia świerzbowca, skontaktuj się z lekarzem.

Grzybica skóry to infekcja spowodowana przez grzyba żyjącego w martwej, wierzchniej warstwie skóry, włosów lub paznokci. Zwierzęta i ludzie mogą zostać zarażeni zarówno przez bezpośredni kontakt z chorym zwierzęciem, jak i przez kontakt z zanieczyszczonymi przedmiotami takimi jak np. grzebień, posłanie itd. Zarodniki w naturalnym środowisku są bardzo odporne i mogą przeżyć i zarażać aż do dwóch lat

Pasożyty wewnętrzne

Jeśli zaobserwujesz glisty (czasem przypominają spaghetti lub ziarna ryżu) w stolcu, wymiotach lub w okolicach odbytu zwierzęcia, skontaktuj się ze Schroniskiem. Zwierzęta, które trafiają do domów tymczasowych (jeśli mają więcej niż 4 tygodnie), są bezwzględnie odrobaczone. Jednak w przypadku kociąt i szczeniąt zarobaczenie występuje częściej i wymaga kilkukrotnego odrobaczania. Po stwierdzeniu jakiego rodzaju robaki ma zwierzę pozostające pod Twoją opieką, otrzymasz od nas środki na odrobaczenie z instrukcją jak je zaaplikować w domu. Do ustalenia dawki potrzebna będzie waga zwierzęcia.

Choroby zakaźne

Choroby odzwierzęce to choroby, które mogą być przenoszone ze zwierząt na ludzi. Poniżej przedstawiamy listę najczęściej występujących chorób wywołanych nieostrożnym kontaktem z chorym zwierzęciem:

- glisty - mogą zostać przeniesione do ustroju człowieka podczas kontaktu z odchodami chorego zwierzęcia
- toksoplazmoza – przenoszona przez kontakt z odchodami choroba może być bardzo groźna dla kobiet w ciąży,
- grzybica skóry i liszaje – przenoszą się przez kontakt i pielęgnację zwierzęcia,
- pchły – przebywanie w bliskiej obecności zwierzęcia grozi przeniesieniem pchły na ciało człowieka,
- nużycza – to zaraźliwa choroba skóry przenoszona przez bezpośredni kontakt z zarażonym zwierzęciem.

Choroby przenoszone wyłącznie między zwierzętami

- Wirus kociej białaczki (FeLV) – wysoce zaraźliwy. Koty i kocięta przed przekazaniem do adopcji tymczasowej są badane na obecność tego wirusa, jednak kocięta poniżej 6 miesiąca życia mogą przenosić wirusa mimo negatywnego wyniku testu, więc radzimy utrzymywać je w izolacji od Twoich kotów. Choroba przenoszona jest przez ślinę i wydzielinę nosową, mocz, kał i mleko od zarażonych kotek,
- koci retro virus (koci AIDS) – jest przenoszony przez ugryzienia lub wydzieliny działa,
- zapalenie dróg oddechowych/kaszel kenelowy – wysoce zaraźliwy. Zaleca się regularne szczepienia zwierząt przeciwko tym wirusom. Chore zwierzęta muszą być odizolowane od zdrowych,
- parvo virus – wysoce zaraźliwy. Przenoszony przez kontakt z kałem,
- wścieklizna – pamiętaj o regularnym szczepieniu swojego zwierzęcia przeciwko wściekliznie,
- pasożyty – zewnętrzne i wewnętrzne,
- grzybica skóry – przenoszona przez kontakt ze skórą chorego zwierzęcia,
- inne grzybicze infekcje.

Aby zapobiec zarażeniu tymi chorobami, zalecamy absolutną izolację Twoich zwierząt od przybywających do Twojego domu na czas opieki tymczasowej.

NAGLE WYPADKI I PIERWSZA POMOC

Zdrowie zwierzęcia może pogorszyć się nagle i bez wyraźnej przyczyny. Jeśli zauważysz, że Twój tymczasowy wychowanek jest w złym stanie, spróbuj pomóc mu zanim obejrzy go lekarz. Oto możliwe sposoby pomocy:

- sprawdź temperaturę ciała. Zwierzę powinno być ciepłe w dotyku – ani gorące, ani zimne. Wyziębione zwierzę rozgrzewaj delikatnie za pomocą termoforu wypełnionego gorącą wodą lub koca elektrycznego. Jeśli zwierzę wymaga schłodzenia – napełnij termofor lodowato zimną wodą lub wykąp zwierzę w lekko chłodnawej wodzie.
- wezwij pomoc medyczną. Niezbędne kontakty znajdziesz na początku tego poradnika.

PAMIĘTAJ, aby nie zabierać zwierzęcia do swojego weterynarza! Nie będziemy mogli zwrócić Ci kosztów.

Współpracujemy z określonymi gabinetami weterynaryjnymi, więc przede wszystkim skontaktuj się z nami – pokierujemy, dokąd powinieneś się udać oraz jak się zachować w przypadku choroby czy wypadku.

Jeśli zdarzy się tak, że nie uda Ci się uratować zwierzęcia i zgon nastąpi w Twoim domu, zadzwoń i poinformuj nas o tym. Ciało będzie trzeba dostarczyć w wyznaczone miejsce do dalszego postępowania.

Śmierć pojawia się najczęściej z następujących powodów: wad wrodzonych, niskiej wagi porodowej, niewłaściwego pożywienia podawanego matce, chorób zakaźnych, braku przeciwciał od matki, silnego zarobaczenia, lub innych.

Prosimy, pamiętaj, że śmierć niestety zdarza się, zwłaszcza jeśli opiekujesz się bardzo młodymi zwierzętami. Zazwyczaj jej okoliczności są nieuniknione. Pamiętaj, że nie ponosisz za to winy. Zaopiekowałeś się zwierzęciem najlepiej jak potrafiłeś i starałeś się je uratować.

ZALECENIA HIGIENICZNE

Najczęściej występujące drobnoustroje chorobotwórcze związane ze zwierzętami to wirusy, bakterie, pasożyty i grzyby. Bardzo ważne jest więc ustalenie z jakimi przedmiotami zwierzę trafiające będzie miało kontakt i ich dezynfekcja. Pomoże to ochronić Twoje własne zwierzęta oraz inne zwierzęta, które później trafią do Ciebie pod tymczasową opiekę.

Środki myjące

Ważne jest, aby do poszczególnych powierzchni używać odpowiednich środków.

USUWANIE ODZWIERZĘCYCH ZAPACHÓW I PLAM

Jeśli Twój zwierzak zaznaczył w jakikolwiek sposób (moczem lub kałem) podłogę lub meble, możesz pozbyć się plam i zapachu w następujący sposób:

Zlokalizuj wszystkie zanieczyszczone miejsca za pomocą wzroku lub węchu. Plamy po moczu można także zidentyfikować w ciemnościach, za pomocą światła ultrafioletowego!

Pranie tkanin:

1. Pierz w pralce zgodnie z zaleceniami dot. materiału, a do prania, oprócz detergentu, dodaj torebkę sody oczyszczonej.
2. Jeśli zapach się utrzymuje, do kolejnego prania dodaj enzymatycznego proszku do prania zgodnie z instrukcją producenta.
3. Aby uniknąć podobnych „wypadków” w przyszłości, nakryj tapczan lub miejsce, gdzie zwierzę znaczyło szczególnie intensywnie – ceratą.

Czyszczenie dywanów i tapicerki

1. Zbierz papierowym ręcznikiem lub papierem toaletowym jak najwięcej moczu. Im więcej świeżego moczu uda Ci się wycisnąć, zwłaszcza z dywanu, tym łatwiej będzie usunąć zapach. Umieść grubą warstwę papierowego ręcznika na mokrej plamie, a na niej połóż warstwę gazet. Stój i udeptyj gazetę przez minutę. Zmień ręcznik papierowy na suchy i powtarzaj udeptywanie tak długo, aż plama będzie ledwie wilgotna.
2. Jeśli to możliwe, połóż ręcznik nasiąknięty ŚWIEŻYM moczem (właśnie zebrany) w miejscu gdzie powinien załatwiać się Twój wychowanek (pies – w wyznaczonym miejscu w ogrodzie, kot – w kuwecie) tak, aby zwierzak widział, co robisz. Kiedy ręcznik zostanie położony we właściwym miejscu, okaż radość i zadowolenie. Zwierzak będzie miał szansę skojarzyć wtedy, że oddawanie moczu jest ok., pod warunkiem, że zostanie to zrobione we właściwym miejscu.
3. Dokładnie przemyj zanieczyszczoną powierzchnię czystą, chłodną wodą. Pozostałą po myciu wodę usuń najlepiej za pomocą odkurzacza piorącego.
4. Proszki enzymatyczne nie zadziałają, jeśli wcześniej używałeś do czyszczenia innych detergentów. Jeśli chcesz ich użyć, najpierw usuń wszelkie ślady chemicznych detergentów z zanieczyszczonego obszaru.
5. Jeśli nie uda się usunąć plamy i zapachu, spróbuj środków do odplamiania dywanów.
6. Spróbuj zachęcić zwierzę do załatwiania się w wyznaczonym miejscu. Stosuj nagrody i przysmaki. Zastąpienie złego nawyku nowym, pożądanym na pewno zajmie tydzień lub dłużej, ale prosimy, bądź cierpliwy.

POLITYKA ADOPCYJNA

Jeśli ktoś z Twoich przyjaciół, bądź rodziny, jest zainteresowany adopcją Twojego podopiecznego, bardzo prosimy, nie obiecuj mu, że otrzyma zwierzę. Wszystkie adopcje muszą odbywać się zgodnie z procedurą adopcijną przyjętą przez Schronisko lub OTOZ Animals, a osoba chcąca adoptować na stałe zwierzę pozostające pod Twoją opieką, musi spełniać określone wymagania. Jeśli ktokolwiek jest zainteresowany adopcją Twojego podopiecznego, skieruj go do nas. Jeśli zwierzę jest gotowe do adopcji, trafia do tego kandydata na dom stały, który zgłosi się pierwszy i spełni wszystkie kryteria adopcyjne.

Jeśli uznasz, że nie chcesz się rozstawać zwierzęciem, którym się opiekowałeś i zdecydujesz się na adopcję stałą, powiadom nas koniecznie przed upłynięciem terminu zwrotu zwierzęcia z adopcji tymczasowej. Zwierzak, o ile jeszcze nie był, będzie musiał zostać wysterylizowany, a Ty będziesz proszony o wypełnienie wszelkich formalności adopcyjnych zgodnie z procedurą.

ODDANIE ZWIERZĘCIA

Na tydzień lub dwa przed wyznaczonym terminem zwrotu zwierzęcia, skontaktuj się z koordynatorem ds. adopcji OTOZ Animals, aby dokładnie ustalić datę i godzinę powrotu zwierzęcia do schroniska.

Osoby szukające zwierzęcia dla siebie, lubią wiedzieć coś więcej o zwierzętach do adopcji. Byłoby wskazane, abyś przesłał nam garść informacji o Twoim podopiecznym – umieścimy je w naszym kąciku adopcyjnym. Załącz zdjęcia z domowego życia, podziel się z nami anegdotami i ciekawostkami o Twoim zwierzaku (ulubiony pokarm, zabawki, przyzwyczajenia). Postaraj się jak najlepiej „zareklamować” zwierzaka, aby wzbudzić zainteresowanie potencjalnych stałych opiekunów.

Możesz skorzystać z możliwości dodawania ogłoszeń o swoim podopiecznym na Facebooku <https://www.facebook.com/BydgoskieBezdomniakiCzekajaNaDom>

Fanpage Domy Tymczasowe OTOZ BYDGOSZCZ, to miejsce gdzie możesz pochwalić się swym wyjątkowym podopiecznym. Umieść zdjęcia, filmy i napisz jak sprawuje się u Ciebie „Burek czy Kicia”.

Zdajemy sobie sprawę, że zakończenie adopcji tymczasowej, mimo najlepszych chęci jest trudną chwilą dla tymczasowego opiekuna. Wielu z nich przyznaje, że to najgorszy moment całego procesu adopcji tymczasowej i cierpi tracąc kontakt ze swoim podopiecznym. W takich sytuacjach również możesz się do nas zwrócić. Postaramy się pomóc, wesprzeć emocjonalnie lub skontaktować Cię z innym domem tymczasowym, abyś mógł porozmawiać o swoich uczuciach z innym wolontariuszem. Nie pozostawimy Cię samego sobie.

Po oddaniu zwierzęcia z adopcji tymczasowej, bardzo dokładnie wypierz legowisko, z którego korzystało, zdezynfekuj i wymyj jego miski, zabawki i wszystkie przedmioty, z którymi miało kontakt. Dokładnie umyj podłogę. Nie pozwól, aby przez jakiegokolwiek zaniedbanie ucierpiały Twoje własne zwierzęta lub kolejne zwierzę, które przyjmiesz do siebie na adopcję tymczasową.

**JAKO DOM TYMCZASOWY DAŁŚ ZWIERZĘCIU, KTÓRE OTOCZYŁŚ OPIEKĄ,
SZANSĘ NA NOWE, LEPSZE ŻYCIE
I ZA TO BARDZO CI DZIĘKUJEMY!**

Tekst oryginalny: Foster Care Manual, Animal Services
Tłumaczenie i skład: Joanna Studzińska
Redakcja: Izabela Szolginia
Ilustracje freepik.com

